

Publicerad 2017-04-11 12:12 av Marcus B

En kort novell med ett blad om dagen

(B) Arbetarnas diktatur

Du som vill skriva ett helt liv i ett andetag, du som oroar dig för att du skall glömma allt du ser dig göra vid mod. Du som är skadeskjuten men som inte finner någon tröst i din egen omtanke. Du som tvingar dig själv till den symptomatiska förståelsen, lått bördan bli lättare, tag emot hjälp och tvivla inte dystert på de andras vilja. När ser du dig själv bli till, hur mycket tror du att du ska hinna med? Jag vet att du är arg på dig själv för det där med förkastandet av livet och all ondska som ingen ville se. Mins igen att du är en av de modiga som vill veta hur de onda tänker, minns igen att du får fela mer än det som du tillåtit dig. Försök att förkasta ditt dömande så kommer du förstå dig själv, när du förstår dig kommer du känna doften av den sanna kärleken, i den sanna kärleken kan du se den ständiga förnyelsen. Här bryter du ner all din skuld, hit kommer inte fåglarna på grund av deras tidigare svarta och vita gärningar. Nu för en tid så sover du inte under träden i regnet, just nu får du mer mat en rissoppa och vatten. Nu för en tid kan du skatta dig lycklig. Nu för en tid kan du skapa tro om din relation till arbetarnas dikt'atur, just nu ser vi inte tydligt vad som ska ske i framtiden, men du känner de utpekade instruktionerna och du läser ju som bekant rätt bra.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marcus B med Poeter.se id #41408 innehar upphovsrätten